

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Bakalářská práce

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav Dálného východu

Bakalářská práce

Tomáš Maštaliř

Triády: historie a současnost

Triads in the Past and the Presence

Praha 2010

vedoucí práce: Jakub Maršálek, Ph.D.

PODĚKOVÁNÍ

Tímto bych chtěl poděkovat vedoucímu své bakalářské práce, Jakubu Maršálkovi Ph.D., za pomoc, hodnotné rady a veškerý čas, který mi věnoval během mé práce.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

V Praze dne 25.7.2011

Tomáš Maštalíř

ANOTACE

Cílem této bakalářské práce je přiblížit historii a současnou činnost specificky čínské zločinecké organizace, Triády. Zabývá se jejím formováním v 17. a 18. století, úlohou a vztahem ke klíčovými událostem čínských dějin až do současnosti, charakteristickými rysy, strukturou a nejrůznější činností. Závěrečná část práce popisuje její současné aktivity a opětovný rozmach v Čínské lidové republice.

OBSAH

1. Úvod	7
2. Historie	
2.1 Vznik Triády a její počáteční rozvoj	8
2.2 Triády a Opiiová válka	9
2.3 Triády a revoluce	12
2.4 Zlatý věk za vlády čínského nacionalismu	15
2.5 Válka a odchod do exilu	18
2.6 Vývoj Triády od 50. do 70. let 20.století	19
2.7 Nedávná historie Triády	23
2.8 Působení Triády v Evropě	24
2.9 Působení Triády v Severní Americe	25
3. Současnost	
3.1 Struktura Triády	27
3.2 Rituály a hodnoty	28
3.3 Aktivity Triády	29
3.4 Návrat do pevninské Číny	32
4. Závěr	35
5. Seznam čínských znaků	36
6. Seznam užití literatury	39

1. ÚVOD

Čína zažívá na přelomu tisíciletí neuvěřitelný rozkvět. Ekonomika sílí a i v době finanční krize si zachovává každoroční nárůst hrubého domácího produktu. Celý svět je stále více zaplaven levným čínským zbožím a podnikatelské firmy neustále navyšují své zisky. Komunistické ideály se dávno opustily a do popředí se dostal kapitalismus a konzumní způsob života.

Od počátku ekonomických reforem ovšem rovnoměrně s rozvojem stoupá i kriminalita a v Čínské lidové republice se poprvé začínají objevovat prvky organizovaného zločinu jako obchod s drogami či prostituce. V poslední době popravila Čína řadu pašeráků drog a vyhlásila mnohé kampaně s cílem potření stoupající kriminality. Při návštěvě téměř všech větších či významnějších čínských měst se nelze obejít bez kontaktu s nižší či vyšší úrovní zločinu.

Číňané tvoří nejlidnatější národ světa a zároveň i nejpočetnější menšinu v řadě zemí na celém světě. Žádný jiný národ nemá početnější populaci žijící mimo svou zemi. V mnoha městech se zformovaly rozsáhlé čínské čtvrtě, ve kterých si místní obyvatelé vytvořili prostředí podobné jako ve své mateřské zemi, mnohdy i s vlastním systémem a zákony. V těchto čtvrtích působí celá řada zločineckých skupin či gangů úzce spolupracujících nebo přímo napojených na kriminální centra na Dálném východě. Odkud se tento trend vzal a jak vlastně tyto složky fungují?

Na plátnech mnohých čínských či hongkongských akčních filmů můžeme sledovat hrdiny a padouchy bojující v řadách či proti nejrůznějším skupinám čínského podsvětí. Neustále rostoucí vliv "čínské mafie", která bývá označována za nejnebezpečnější na světě, vytváří stále vyšší zájem o problematiku čínského organizovaného zločinu. Triáda, neboli nejzákladnější složka čínského podsvětí, se skloňuje ve všech možných médiích a vyvolává strach a zároveň i respekt nejen v Číně, ale i v mnoha dalších městech s početnou čínskou menšinou. Odkud se toto společenství vzalo? Jak se vyvíjelo a utvářelo v bouřlivých dějinách Číny posledních dvou set let? A především, jak se jim daří neustále unikat před spravedlností a stále více rozvíjet své zločinecké impérium? To jsou otázky, na které je třeba nalézt odpověď.

2. HISTORIE

2.1 VZNIK TRIÁDY A JEJÍ POČÁTEČNÍ ROZVOJ

Dle některých zdrojů existovaly tajné organizace fungující na podobném principu bratrství a jednoty jako Triáda již před více než dvěma tisíci lety, za vlády dynastie Zhou. První skutečně doloženou tajnou organizací v Číně byl až o mnoho let později loupežnický gang Rudé obočí (Chimei) působící v 1.století našeho letopočtu. Okolo vzniku samotné Triády se točí mnoho nepravdivých příběhů, a tudíž nemůžeme s jistotou říci, jak to ve skutečnosti bylo.¹

Podle jedné z tradičních legend sahají kořeny Triády až do vlády posledního císaře dynastie Ming Chong Zhen v letech 1626 až 1644. S narůstající pauperizací čínského lidu a zkorumpovaností císařského dvora se pomalu začalo schylovat k povstání. Skupina čestných úředníků, tzv. "Pět předků", založila tajnou organizaci, jejímž cílem mělo být zbavení se "škůdců" u dvora. Na jejich plány ovšem nedošlo, neboť mandžuská armáda vstoupila na území Číny a císař spáchal sebevraždu. Po vyhlášení vlády mandžuské dynastie Qing se tato organizace přetřansformovala v jakousi odbojovou skupinu. Ještě téhož roku zosnovali povstání, které ovšem skončilo tragickou porážkou. Kam Shun, hlavní z Pěti předků, poté prchl do kláštera, kde sepsal knihu o svém působení. Tato kniha se po několika letech dostala na ostrov Taiwan do rukou posledního bojovníka proti Mandžům, generála Koxingy (Zheng Chenggong). Inspirován touto knihou založil v roce 1662 skupinu Obří brána (*Hongmen*), která měla pokračovat ve stopách Pěti předků. Právě tato skupina je považována za počátek Triády (jedno mnoha označení pro Triádu je právě Obří brána). V roce 1683 mandžuská armáda dobyla Taiwan a zlikvidovala tím poslední baštu odboje. Obří brána ovšem přežívá i nadále.²

Na počátku 18.století začal prudký rozvoj společenství Triády. Právě v tomto období vznikla mnohá další pojmenování jako například Společenství tří harmonií (*Sanhehui*), Společenství tří bodů (*Sandianhui*), body či harmonie zde znázorňují tři základní prvky čínského vnímání světa – nebe, člověka a zemi. Nejužívanějším označením pro Triádu se ovšem stalo Společenství nebe a země (*Tiandihui*). První stoupenci pocházeli z řad rolníků a nádeníků, ovšem již brzy se spektrum členů rozšířilo o obchodníky, farmáře, mnichy i vzdělance. Triáda nabízela svým členům identitu, příslušnost a zároveň i ochranu. Pro lid

1 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 4 - 11)

2 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 109 - 111)

vykořisťovaný mandžuskou nadvládou se tak stala ideální šancí pro zisk peněz i potravy a zároveň i jakýmsi typem odboje proti cizím dobyvatelům. Velmi rychle se proto Triáda rozšířila do provincií Fujian, Guangdong a Guangxi.³ Financována byla z mnoha zdrojů: statků, klášterů, členských poplatků (každý člen musel ze své kořisti odvádět určitý poplatek) a samozřejmě kriminální činnosti. Tato kriminální činnost měla ovšem i politický aspekt, neboť cílem loupežných a pirátských přepadení se stávali zásadně mandžusští hodnostáři a jejich loajalisté. Počet členů prudce narostl a brzy se tak formovalo mnoho odlišných gangů (souhrnně označovaných jako Triády). Pole jejich působení se díky tomu rozšířilo na pašování a hazardní hry. Ochranu před stíháním si tyto gangy zaručily infiltrováním členů do úřadů či místních milic. Tento prudký rozvoj dodal Triádám sebevědomí, aby se vrátily ke svému původnímu smyslu, boji proti Mandžům, a v roce 1767 organizovaly své první povstání. V roce 1807 byl vydán císařský edikt, který poprvé přiznává existenci Triád. Označil je za čistě kriminální skupiny s nejvyšší nutností potlačení a zároveň schválil vyslání armády na jih k boji proti nim. Brzy poté císař veřejně prohlásil, že Triády se podařilo zlikvidovat. To byla samozřejmě lež.⁴

2.2 TRIÁDY A OPIOVÁ VÁLKA

Na počátku 19.století se Triády zapojily do sponzorování vietnamských pirátů sužujících břehy jižní Číny. Jejich vliv se rozšířil i do vnitrozemí, především provincie Hunan a Jiangxi ležící na obchodních a pašeráckých cestách z Kantonu do severní části říše. Začaly být skutečnou hrozbou pro císařskou vládu. Rozvinula se u nich schopnost spravovat rolnictvo usazené v bohatých krajích na jihu (hlavně kolem delty Perlové řeky), tedy oblasti slabší centrální moci. Organizovaly vlastní soudy, popravy, shromáždění, obchodní kontrakty, dokonce i svatby. Novým typem členů se stali nižší úředníci a hlavně demobilizovaní císařští vojáci, kteří v dobách míru nemohli najít práci. Hlavním mottem Triád se stalo „Útočit na bohaté a pomáhat chudým!“ Proto, i když pro mandžuské vládce představovaly nejhorší hrdlořezy hrozící veřejnému pořádku, pro chudé rolnictvo se staly hrdiny ochraňující lid. Brzy se tak rozšířily téměř do všech hlavních přístavů jižní Číny – Kantonu (Guangzhou), Amoy

3 Jones, Susan Mann & Kuhn, Phillip. „*Dynastic decline and the roots of rebellion*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1.* Cambridge University Press. 1978 (str. 134)

4 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates.* New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 14 - 15)

(Xiamen), Ningbo, Šanghaje (Shanghai) či Hong Kongu (Xianggang).⁵ V prostředí přelidnění a nelítostné ekonomické soutěže dostalo rolnictvo na pokraji chudoby nabídku přežití skrze členství u místních poboček Triády, která využívala důvěru v kolektivní ochranu a přežití. Nicméně vysoké členské příspěvky na mocné a bohaté vůdce gangů přispěly k navýšení kriminální aktivity “pěšáků“. Do poloviny 19. století se tak Triády staly masivní alternativní subkulturou plně integrovanou do čínské společnosti. Široká síť stoupenců navíc znamenala možnost mobilizace proti císařským vojskům, což bylo naprosto nezbytné tváří v tvář blížící se Opiové válce.

Opium (*yapian*) se v čínské medicíně užívalo jako anestetikum již v 7.století za dynastie Tang. O tisíc let později ho taiwanští piráti začali míchat s tabákem a jako návyková droga se rychle rozšířilo do dalších oblastí Dálného východu. Mnoho opiových polí bylo založeno v jižní Asii (především Indie a Francouzská Indočína, tedy kolonie evropských mocností). I v čínské provincii Yunnan se začalo pěstovat ve velkém (místní opium ovšem nebylo zdaleka tak kvalitní jako indické či barmské). Až do počátku 18.století byl trh mezi Evropou a Čínou značně nevyrovnaný. Na Západě panovala velká poptávka po čínském luxusním zboží, za které ovšem neměli vhodnou komoditu jako protiváhu. Tím se v této době stalo právě opium. Pro mnohé chudé vykořisťované Číňany fungovalo opium jako ideální prostředek k úniku z reality a rychle si tak na něm vypěstovali závislost. S rostoucím počtem kuřáků opia se poptávka po něm zvyšovala a obchodní bilance se tak konečně přesunula na stranu Západu.⁶

V roce 1729 vydal čínský císař Yongzheng edikt zakazující obchod s opiem. Za užívání opia jinak než v medicíně navíc vyměřil nejrůznější tresty jako například sto ran bambusovou tyčí. Evropské mocnosti ovšem nechtěli jen tak stáhnout opium z čínského trhu a přijít tak o obrovské zisky. Přešli tedy na tajné pašování opia do Číny. V této fázi se do obchodu s opiem zapojily Triády. Od evropských obchodníků nakupovaly opium v čínských přístavech a pašovaly ho dál do vnitrozemí. Tento nový trend se stal pro Triády klíčovým a znamenal pro ně obrovské zbohatnutí během relativně krátkého časového úseku. Navíc získaly podporu západních mocností (především Velké Británie), pro které se staly nezbytným spojencem v obchodu s touto novou světovou drogou.

V roce 1773 se Britská Východoindická společnost rozhodla vytvořit opiový monopol. Progresivním prodejem opia z Patny v Indii postupně vytlačila méně kvalitní portugalské opium dovážené z Malawi. Čínská vláda byla ovšem tímto obchodem skutečně rozladěna. Ke konci 18.století se do Číny ročně dováželo více než 4 000 beden, přičemž jedna bedna

5 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 18 - 20)

6 English, Brian. *The Opium War*. Philadelphia: Coronet books. 1976 (str. 13 - 45)

obsahovala zhruba 63 kilogramů opia. Import opia do země tak značně převýšil export čaje a dalšího zboží na Západ. Roční zisky Číny se od poloviny 18.století do 30.let 19.století propadly z 26 milionů liber až do 38 milionů ztráty. Britové po Číně dokonce žádali částečnou legalizaci opia. U dvora ovšem pochopení nenašli.⁷

Obrovský vzestup obchodu s opiem odstartovala v roce 1814 soutěživost mezi Británií a Portugalskem. Obě mocnosti se předháněly s nabídkami nižších cen, čímž rostla spotřeba a počet kuřáků se opět radikálně zvýšil (ve 20. letech 19. století přesahoval import do Číny počet 18 000 beden a opium se tak stalo nejvýnosnější světovou komoditou v 19.století). Tuto situaci již musel císař řešit a v roce 1820 nařídil guvernérovi provincie Guangdong Ruan Yuanovi rozbít černý trh s opiem. Ruan Yuan dal okamžitě zatknout šestnáct největších dealerů opia v Macau (Aomen). Začal rovněž se stíháním zkorumpovaných úředníků, kteří nechávali Triádám volný prostor. Ovšem ani zatčení několika obchodníků či zavedení mnohých opatření nezabránilo Triádám v pokračování s pašováním opia. Vždy se našli noví úředníci a milicionáři, jenž se nechali uplatit, a tento ochranný systém proto zcela selhal.

V roce 1836 se celkový počet kuřáků opia v Číně vyšplhal až na 12 milionů. Závislí na této droze se našli ve všech spektrech čínské společnosti, od chudých rolníků, přes vojáky až k úředníkům. Tato skutečnost vyvolala debatu na čínském dvoře. Převládl názor, že opium musí být radikálně potlačeno. K tomuto účelu byl do Kantonu vyslán guvernér Lin Zexu, který zvolil ostrý přístup v boji proti pašerákům. Pozatýkal celou řadu čínských obchodníků, čímž britští prodejci ztratili společníky, a navíc je donutil vydat veškeré opium, které pak nechával vysypat do řeky či spálit. Navíc došlo k zablokování obchodních styků s cizinci, kvůli čemuž se byli zahraniční kupci nuceni přesunout do Macaa. Zde ovšem došlo při konfliktu s pašeráky k zabití čínského vesničana a Lin Zexu se této události chopil jako záminky k vyhnání cizinců z Macaa na moře. Tento akt ovšem Velká Británie přijala jako útok na svou vlastní suverenitu a 7.dubna 1840 vyhlásila Číně válku, jež se do dějin zapsala jako Opiová válka. Čínská armáda ovšem neoplývala zdaleka takovou silou a morálkou jako ta britská. Británie tedy postupně dobyla čínské přístavy a hladce zvítězila. Samotné Triády dávaly během války důraz na proti-mandžskou rétoriku a snažily se u lidu vyvolat ještě větší odpor k cizí nadvládě (což vyvolalo nárůst mohutných povstání v druhé polovině 19.století vedoucí až k pádu císařství). Opiová válka zkončila již po dvou letech, kdy byla v srpnu roku 1842 podepsaná mírová smlouva ve městě Nanking (Nanjing). Podle ní byla Čína donucena vyplatit válečné reparační, podstoupit Británii ostrov Hong Kong a otevřít zahraničnímu

7 Waheman, Frederick. „*The Canton trade and the Opium War*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978 (str. 171 - 173)

obchodu pět hlavních přístavů: Kanton, Šanghaj, Ningbo, Amoy a Fuzhou. V každém z těchto přístavů navíc působil britský konzul, který dohlížel nejen na dodržování smlouvy, ale rovněž na pokračující obchod s opiem. Triády vytěžily z prohry Číny maximum. Jejich obchod se mohl nadále rozvíjet a navíc získaly mnoho dalších protivládně naladěných stoupenců.⁸

V roce 1846 se čínská vláda pokusila o zoufalou akci s cílem rozprášit gangy Triády. Hlavní silou se při této operaci měly stát lokální milice, což slibovalo zaručený neúspěch. Právě lokální milice byly totiž placeny místními státníky a bohatými obchodníky, kteří již ovšem měli v této době úzké spojení s Triádami, mnohdy byli sami členi. Tajné organizace v Číně tedy naopak sílily a cítily potřebu vzájemné výpomoci a ochrany. Politická a kriminální činnost Triád se různými propojeními mezi gangy začala zcela překrývat. Získaly obrovskou autonomii a tajná bratrství mezi různými pobočkami se značně prohloubila. Nespoutaná síť Triád bez centrální hlavy (všechny gangy měly své vlastní vůdce, kteří mezi sebou úzce spolupracovali) vytvořila mašinérii, jíž nemohla čínská vláda jakkoliv oponovat. Právě proto se stala nedílnou součástí následující série velkých povstání a rovněž taky budoucí politickou silou.⁹

2.3 TRIÁDY A REVOLUCE

Následkem Opiové války se vytvořila nová vlna sociálních nepokojů v Číně. Díky otevření nového obchodního centra v Šanghaji se tisíce lidí v Kantonu ocitly bez práce. S úpadkem císařské správy a nárůstem pauperizace stoupala kriminální činnost v jižní Číně. Rozsáhlá území provincií Guangdong a Guangxi byla sužována bandity. Přítomnost britské flotily v deltě Perlové řeky rovněž donutila piráty k přesunu do vnitrozemí. Obě formy kriminálních skupin, bandité i piráti, musely odevzdávat části svých kořistí Triádám, které jim pak zajišťovaly nezasahování ze strany místních úřadů, což vedlo k nárůstu intenzity jejich činnosti. To vše muselo zaručeně skončit mobilizací chudiny a obrovským lidovým povstáním.¹⁰

Hong Xiuquan, fanatický křesťan a příslušník čínské menšiny Hakka, se narodil v roce 1814 v provincii Guangdong. Pokoušel se o úřednickou kariéru, neuspěl ovšem u císařských

8 English, Brian. *The Opium War*. Philadelphia: Coronet books. 1976 (str. 99 - 187)

9 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 22)

10 Fairbank, John King. „*The creation of treaty system*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978 (str. 237 - 243)

zkoušek. To prohloubilo jeho nenávist vůči mandžuskému vladaři a náboženskou vizi. Využil sociálních nepokojů v jižní Číně k odstartování revoluce. V roce 1848 založil Společnost uctívání Boha (*Bai Shangdi hui*), prohlásil se bratrem Ježíše Krista a mandžuskému císaři vyhlásil svatou válku. Když získal dostatek stoupenců k ozbrojenému povstání, založil v roce 1851 Nebeské království Velkého míru (Taiping Tianguo) a prohlásil se "nebeským císařem". V tom samém roce porazil několik jednotek císařského vojska a bez problémů dobyl několik měst. Tím bylo odstartováno tzv. Taipingské povstání.¹¹

Mandžuský císař věřil, že Taipingové úzce spolupracují s Triádami. Ty ovšem jakékoliv kontakty s nimi odmítaly. Právě naopak, staly se pro ně přirozenými nepřáteli. Hong označil Triády za zlo a alkohol, opium a hazard za hříchy. Ve vlastním zájmu Triád tedy bylo, aby povstání neuspělo. Zatímco Taipingové zaměstnávali císařskou armádu, Triády mobilizovaly vlastní jednotky a shromažďovaly je ve městech jižní Číny (Kanton, Amoy či Guilin).¹² Vyčkávaly na výsledek povstání a pomalu se připravovaly na vlastní boj proti Taipingům. Kvůli tomuto povstání a výdajům na armádu se zvýšily daně a mnoho dalších rolníků tak přechlo pod ochranu obou stran, Triád i Taipingů. Obě organizace tím sílily. Taipingské povstání ovšem přerostlo z provinční rebelie v ohromné celostátní hnutí. Během 50.let 19.století se Taipingská armáda dostala až do severních částí Číny a roku 1858 zde porazila císařskou armádu. Zoufalý čínský dvůr požádal o pomoc ze zahraničí. Velká Británie a Francie vyslyšely prosby o pomoc a společnými silami vytlačily Taipingy ze severu země. Triády již věděly, že povstání bude potlačeno a přítomnost britských vojsk může navíc prohloubit obchodní styky s dovozci opia. Jejich nejhorší sny o vítězství křesťanského císařství se nenaplnily. V roce 1864 byla poslední vojska Taipingů poražena a Hong Xiuquan spáchal sebevraždu.¹³

Toto povstání bylo patrně hlavní příčinou nevráživosti Triád vůči křesťanským misím. Ty ovšem nenáviděly z mnoha dalších důvodů. Pod svými křídly nabízely ochranu a bezpečí pro chudé, čímž blokovaly Triádám další rozšíření členské základny. Misionáři rovněž přinášeli moderní západní medicínu a vědu, která stála proti tradiční čínské, preferované Triádami při svých rituálech, i jejich typickému kultu bratrství. Stejným způsobem škodilo i přinášení nového alternativního náboženství či zakládání léčeben pro závislé na opiu či hazardu. Rétorika Triád se tedy změnila z proti-mandžuské na proti-křesťanskou a proti-západní. Novým heslem se stalo: „Ochraňovat čínské a ničit cizí.“ Křesťanské misie ovšem

11 Kuhn, Phillip. „*The Taiping Rebellion*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978 (str. 266 - 274)

12 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 25)

13 Kuhn, Phillip. „*The Taiping Rebellion*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978 (str. 290 - 310)

stály pod ochranou svých mateřských států a proto se Triády zmožily jen na občasně napadání malými tlupami násilníků. Nechtěly si přeci rozhněvat své nejdražší obchodní spojence. Protikřesťanská rétorika ovšem přerostla v povstání, o jakém se Triádám nesnilo.

V roce 1898 zakložili členové pobočky Triády v provincii Shandong hnutí Boxerů (Yihetuan), jež se mělo soustředit na perzekuci křesťanů. Ještě téhož roku odstartovali nejrůznější akce, při nichž zabíjeli čínské křesťany a pálili jejich majetek. O několik měsíců později byl skupinou Boxerů zavražděn první zahraniční misionář, anglický kněz Brooks. Ostatní Triády vytušily, že se Boxeři vymykají kontrole a brzy přejdou do otevřeného povstání, které ovšem nebude mít šanci na úspěch. Proto se od nich okamžitě distancovaly. Skutečně se tak stalo v roce 1900, kdy Boxeři vyhlásili tažení s cílem úplné likvidace křesťanů v Číně. Císařovna vdova Cixi naivně věřila, že Boxeři mohou vyhnat západní velmoci ze země a chtěla je rekrutovat do armády. Ovšem dříve, než mohla podniknout patřičné kroky, byli Boxeři o rok později rozprášeni společnou armádou osmi velmocí. Díky včasnému vycouvání a odvrácení od protikřesťanské rétoriky, zůstaly Triády opět neohroženy.

14

V roce 1866 se v malé vesnici u delty Perlové řeky narodil Sunjatsen (Sun Zhongshan), budoucí prezident Čínské republiky. Po svém návratu z pobytu v Honolulu začal studovat medicínu v Hong Kongu. Zde se poprvé začal zajímat o politické dění v Číně a v roce 1893 se do něho aktivně zapojil sepsáním memoranda na zlepšení situace v chátrající zemi.¹⁵ Sunjatsen si všiml prestiže a potenciálu Triád a uvědomil si, že jediná šance na úspěch otevřeného povstání je pouze s jejich podporou (což se ostatně prokázalo jak u Taipingů, tak následně i u Boxerů). Právě proto vstoupil do hongkongské pobočky Triády a s její podporou založil v roce 1894 Společnost pro obrodu Číny (Xingzhonghui). Jednalo se vlastně o první čínskou revoluční skupinu, která přitom fungovala jako jedna z podsložek Triády. Sunjatsen chtěl svrhnout mandžuské vládce armádou vytvořenou zmobilizováním gangů Triády a vykořisťovaných rolníků. Plánované povstání v Amoy bylo ovšem prozrazeno a rozprášeno dříve, než-li vůbec začalo. Sunjatsen musel prchnout do exilu a Triády, i díky následnému řádění Boxerů, přešla jakákoliv chuť na revoluci.¹⁶

V roce 1905 založil Sunjatsen Sjednocenou ligu (Tongmenghui) s cílem spojit všechny revoluční skupiny v Číně i v zahraničí (především v Japonsku). Postupně získávali větší a větší podporu západních mocností, které doufaly, že pádem císařství a vznikem republiky se Čína oslabí a budou ji tak moci plně kontrolovat. Právě s podporou těchto velmocí si

14 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 38 - 40)

15 Fass, Josef. *Sunjatsen*. Praha: Nakladatelství Svoboda. 1966 (str. 15)

16 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 49)

Sunjatsen na svou stranu získal opět i Triády, když kvůli povstání nehrozí zahraniční intervence a tím i konec jejich obchodního partnerství (pašování opia bylo stále prioritou číslo jedna). Jako asistent mu pomáhal vysoce postavený člen kantonské Triády Huang Xing. Vytvořil značnou sílu z rolníků a členů tajných organizací, které se mu podařilo přimět k vzájemné spolupráci. Brzy Huang získal důležitou pozici na radnici a začal s přímým organizováním nejrůznějších povstání. Do roku 1911 proběhlo pět neúspěšných pokusů o revoluci.¹⁷

Ten úspěšný přišel 10. října 1911, kdy vypuklo povstání ve městě Wuchang v provincii Hubei. Tamní revolucionáři porazili císařská vojska a vyhlásili nezávislost na mandžuské dynastii. Během dvou měsíců se připojují další a další provincie, až se vliv císaře omezil pouze na poslední čtyři loajální provincie v okolí hlavního města Peking (Beijing). Rozšíření revoluce samozřejmě probíhalo za masivní podpory Triád, jednak samotným bojem jejich plně militarizovaných gangů a jednak samozřejmě nabádáním rolníků k zapojení do povstání. Mandžuský císař Puyi nakonec abdikoval a na Nový rok 1912 byla vyhlášena Čínská republika (Zhonghua Minguo).

2.4 ZLATÝ VĚK ZA VLÁDY ČÍNSKÉHO NACIONALISMU

V roce 1912 založil Sunjatsen Čínskou národní stranu (nazývanou též *Kuomintang* dle čínského Guomindang, zkráceně KMT). Do čelných pozic byla dosazena celá řada vůdců Triády, kteří mu pomohli s formováním Společnosti pro obrodu Číny a šíření revoluce roku 1911 (jako například zmíněný Huang Xing). Ještě téhož roku zvítězil KMT ve volbách a stává se vládní stranou. Mnoho členů Triády získalo vysoké posty ve státní správě. Čínské podsvětí se tak poprvé dostalo ke skutečné státní moci. Ovládali celá ministerstva, státní podniky a co je paradoxní, dokonce i policii a armádu, tedy bezpečnostní složky, které mají bojovat za jejich potlačení.

Ústředí Triád se přesunulo z Kantonu do nového finančního centra, Šanghaje. Ačkoliv navenek se toto město třeptilo svým bohatstvím a prosperitou, zevnitř bylo proležené kriminálními skupinami. Nejvýznamnější obchodníci a radní všichni pracovali pro Triádu, v mnohých případech byli sami členi. Ve městě působilo nespočet různých gangů. Téměř v

¹⁷ Gasster, Michael. „*The republican revolutionary movement*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.11, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 2.* Cambridge University Press. 1980 (str. 485 - 501)

každé ulici se nacházel nevěstinec, herna či opiové doupě. Triády ovládaly policii, takže proti těmto živlům nikdo nezasahoval a mohly se volně rozvíjet. Ani krátce trvajících Yuanova diktatura (vyhlášená prezidentem Yuan Shikaiem), ani následné rozdělení země a občanská válka nezastavily Triády v prudkém vzestupu a rozmachu moci.¹⁸

Po studiích na vojenské škole v Japonsku se Čankajšek (Jiang Jieshi), budoucí generalissimus a vůdce Čínské republiky, vrátil v roce 1908 do Šanghaje. Zde vstoupil do nejvýznamnějšího gangu Triády, tzv. Zeleného gangu (Qing Bang). Díky svému vojenskému vzdělání se stal důležitým článkem a brzy se spřátelil s vůdcem tohoto gangu, Du Yueshengem. Právě díky němu byl Čankajšek po revoluci roku 1911 jmenován vojenským guvernérem Šanghaje. V roce 1916 byl pak zvolen členem Ústředního výboru Kuomintangu. Získal si důvěru Sunjatsena, který si ho zvolil jako svého vojenského poradce a hlavu osobní ochranky. Svým vlivem vytvořil ještě větší sepětí mezi KMT a Triádou. Svého celoživotního přítele a pomocníka Du jmenoval generálem armády a guvernérem Šanghaje.

Du Yuesheng, přezdíváný "Velko-uchý Du" se narodil v roce 1888 v šanghajské čtvrti Pudong. Jako malý vyrůstal na ulici. Stal se členem Rudého gangu a začal pracovat jako pašerák opia. Zaplétal se ovšem i do dalších častých aktivit gangu jako únosy a vydírání. Díky svým schopnostem rychle stoupal až do vedoucí pozice. Během následné rivality zlikvidoval Huang Jinronga, vůdce konkurenčního Zeleného gangu, a sám nastoupil na jeho místo. Podařilo se mu sjednotit všechny šanghajské gangy a přimět je ke spolupráci. Stal se tak místní hlavou podsvětí a ve své době i nejmocnějším mužem ze všech vůdců Triády. Až dodnes je občas historiky i samotnými členy Triády přezdíván "Král Šanghaje".

V roce 1921 založil v Šanghaji levicový intelektuál a učitel na Pekingské univerzitě Li Dazhao Komunistickou stranu Číny (Zhongguo Gongchandang). Ve 20. letech pak dochází k prudkému rozmachu marxistického myšlení. Komunisté se samozřejmě stali přirozenými nepřáteli Triád. Nejen, že dali podnět k vytvoření odborů (tedy bojovníků za práva vykořisťovaných dělníků v podnicích většinou ovládaných Triádami), ale vlastně celý koncept sociální spravedlivosti a boje proti imperialismu a feudalismu stojí v přímém rozporu s hierarchií Triád a jejich systémem uctívání vůdce gangu jako krále. Navíc komunisté tvrdě bojovali právě proti základním složkám byznysu Triád, prostituci a drogám. V určitém smyslu představovali komunisté stejné nebezpečí jako kdysi Taipingové. Du Yuesheng se obával, že stoupající popularita komunismu u chudých obyvatel Šanghaje může ohrozit jeho zločinecké impérium. Apeloval tedy na Čankajška, aby mu je pomohl potlačit.

V březnu 1925 Sunjatsen zemřel a v Kuomintangu se rozpoutaly nástupnické boje. Hlavním kandidátem byl Liao Zhongkai, rovněž člen Zeleného gangu a spoluzakladatel KMT.

¹⁸ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 67 - 76)

Du Yuesheng mu ovšem nařídil, aby se vzdal svého nároku ve prospěch Čankajška. Liao odmítl a tím si podepsal ortel smrti. V srpnu téhož roku byl v Kantonu zavražděn a žádný z dalších kandidátů si již netroufl oponovat. Do čela KMT tedy (opět díky Duovi) nastoupil Čankajšek. Jako protislužbu okamžitě odstartoval rozsáhlou anti-komunistickou kampaň. Z pěšáků Zeleného gangu si v roce 1926 vytvořil jakési úderné oddíly, jejichž cílem byla perzekuce komunistů. Zde začalo tzv. Období "Bílého teroru" (Baise Kongpu). Skupiny Zeleného gangu pobíhaly po městě a napadaly komunisty, likvidovaly marxistické plakáty a pálily knížky. Mnoho komunistů bylo ubito k smrti a celá řada dalších lidí zlikvidována. Stačilo jen podezření, že je někdo levicový sympatizant, a členové Zeleného gangu ihned vběhli do jeho domu, vše zničili a jeho samotného zatkli či vyvedli na ulici a rovnou popravili (většinou setnutím). Perzekuce se nevyhnula ani vysoce postaveným intelektuálům jako například levicová spisovatelka Ding Ling či samotný Li Dazhao. Čankajšek povýšil pravomoci Zeleného gangu nad policii a ta proti jeho řádění nemohla zasahovat (což by patrně stejně neudělala, jelikož v jejích řadách bylo samozřejmě infiltrováno mnoho Duových stoupců). Během Bílého teroru mezi léty 1927 a 1930 došlo k zabití patrně 5 až 10 tisíců lidí (přesné číslo není známo kvůli častým tajným popravám). Triády tak ukázaly svou sílu a krutost, kterou jsou schopni uplatnit, pakliže se chopí moci.

Tak se taky stalo v roce 1928, kdy Čankajšek porazil poslední militaristy a vyhlásil sjednocenou Čínu s hlavním městem v Nankingu. Čankajšek byl jmenován generalissimem a předsedou národní vlády. Na klíčové posty ve správě země samozřejmě dosadil své přátele z Triády. Ta obohatila svůj černý trh o nové drogy: morfium, kokain, heroin a tzv. "žlutý prášek" (směs heroinu a tabáku). Hlavní profit ovšem stále zajišťovalo opium. Čankajšek se rozhodl získat státní monopol na opium. Založil Národní anti-opiovou kancelář, která ovšem sloužila pouze pro kontrolu financí. Ze svých mnoho milionových ročních zisků odváděly Triády nemalou část do státní kasy. Navíc došlo k založení nových opiových polí v provinciích Zhejiang a Jiangsu. V roce 1929 bylo v Číně již 40 milionů kuřáků opia, kteří svou závislostí bohatě sponzorovali stát. Triády přešly dokonce i na export do Evropy a USA (přes jejich vlastní pole v Indočíně). Toto období lze považovat za "zlatý věk" čínských Triád.

Po úspěchu fašismu v Itálii a nově i nacismu v Německu se Čankajšek rozhodl vybudovat přesně takové úderné oddíly, jaké měli Hitler a Mussolini, oddané pouze jeho osobě. V roce 1931 zformoval "Společenství modrých košil" (Lanyishe) z bývalých členů Zeleného gangu, kteří mu pomáhali během období Bílého teroru. Jejich hlavním cílem bylo vyšpehovat a následně zlikvidovat všechny komunistické skupiny. Právě oni veleli i vojenským útokům na komunistické oblasti v provincii Jiangxi a v roce 1934 je dohnali k

zahájení slavného Dlouhého pochodu (Changzheng).¹⁹

2.5 VÁLKA A ODCHOD DO EXILU

V červenci 1937 Japonsko zaútočilo na Šanghaj a zahájilo tím asijskou část Druhé světové války. Japonská armáda byla lépe vycvičená a měla modernější výbavu. Do konce roku tedy hladce dobyla celou řadu čínských měst, včetně hlavního města Nankingu. Kuomintangská vláda se přestěhovala do nového provizorního sídla ve městě Chongqing. Vůdci Triády šli samozřejmě s ní.

Některé gangy Triády, jež působily v Šanghaji, vytvořily nejrůznější odbojové skupiny a soustředily se na pašování zbraní pro čínskou armádu, útoky na japonské konvoje zásob či přímo atentáty na kolaboranty či japonské úředníky. Když se Čankajšek rozhodl spojit své síly s komunistickou armádou a společně bojovat proti okupantům, narazil na značný odpor Triády, především samotného Du Yueshenga (ten ovšem během války ztratil značnou část své moci a ochladily se i jeho vztahy s generalissimem). Zde bylo vidět, že čínské podsvětí by si raději přálo cizí nadvládu než posílenou pozici komunistů. Mnoho skupin Triády totiž v zásadě pracovalo pro obě strany. Například obnovený Zelený gang pokračoval ve své původní činnosti, obchodu s opiem, prodával ovšem jak čínským vojákům tak i japonským. Wang Jingwei, předseda loutkové vlády založené Japonskem v Nankingu, slíbil Triádám, že jim nebude zasahovat do obchodu s opiem a řízení nevěstinců a heren, pakliže oni nepodpoří odboj. Mnohé gangy tento slib vyslyšely a daly přednost bohatství před vlasteneckým bojem. Čankajšek jim po válce tento přístup zazlíval.

Po kapitulaci Japonska v září 1945 dochází na vyúčtování a mnohé gangy, které spolupracovaly s okupanty, byly zlikvidovány. Při následné občanské válce Triády kuomintangské vládě příliš nepomáhaly, ba naopak byly jejich aktivity na škodu. Korupce a černý trh znovu ovládly Čínu a podkopávaly tím morálku jak ve vládě tak i v armádě. Čankajškov syn Jiang Jingguo vyrazil do Šanghaje, aby zde zahájil protikorupční kampaň. Dal zatknout některé společníky Du Yueshenga a zabavil či zavřel jejich podniky. Ovšem Du díky svým výhrůžkám dosáhl jejich propuštění a Čankajšek povolal svého syna zpět do hlavního města. Tato akce byla patrně úplným koncem přátelsko-bratrských vztahů Čankajška a Dua.

¹⁹ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 77 - 87)

Paradoxem zůstává, že za vítězství komunismu v Číně si do jisté míry mohou Triády samy. Jejich aktivity rozdrobily Kuomintang, který poté měl proti jednotné síle Komunistické strany jen malé šance na úspěch. Po mnohých katastrofálních porážkách Čankajšek v roce 1949 rezignoval. Komunisté využili, že se Kuomintang ocitl bez vůdčí osoby a v rozhodující bitvě porazili jejich armádu. 1. října 1949 byla v Pekingu vyhlášena Čínská lidová republika (Zhonghua Renmin Gongheguo), jejíž hlavou se stal Mao Zedong. Čankajšek se zbytkem lojalistů odešel na Taiwan a pokračoval zde ve své vládě.

Nástup komunismu znamenal značnou změnu pro Triády. Opium, prostituce a hazardní hry byly okamžitě zakázány, mnozí vyšší členi Triády popraveni jako kontrarevolucionáři a imperialisté a jejich moc a společenství se během několika měsíců rozpadly. Někteří členové se přemístili na Taiwan a zde založili nové gangy, které opět začaly spolupracovat s Kuomintangem. Nejsilnějším z nich se stal Gang Sjednoceného bambusu (Zhulianbang). Jiní členové se spojili s nyní již bývalými kuomintangskými vojenskými důstojníky a přesunuli se do jihovýchodní Asie, kde přebrali svá stará opiová pole. Poslední část se zapojila do působení lokálních Triád v nejrůznějších městech světa s větší komunitou Číňanů jako například New York, San Francisco, Londýn či Saigon. Novým centrem Triády se ovšem stal Hong Kong, který ležel uprostřed pevninské Číny, Taiwanu a jihovýchodní Asie a i díky působení britské správy se stal ideálním místem pro vytvoření nového ústředí. Starý řád uvnitř Triád byl ovšem nenávratně pohřben.²⁰

2.6 VÝVOJ TRIÁDY OD 50. DO 70. LET 20. STOLETÍ

50. léta přinesla do světa drog radikální změnu. Opium značně opadlo a novou drogou číslo jedna se stal heroin (do tří let od založení v Čínské lidové republice opium doslova vymizelo). Pěstírny opia v jihovýchodní Asii se postupně přeměnily na heroinové farmy. První laboratoř na heroin v Hong Kongu založil již v roce 1950 právě Du Yuesheng, který chtěl opět nabýt své ztracené bohatství. Ovšem zdraví mu již dosluhovalo a v roce 1951 zemřel. Na Čankajškovu žádost bylo jeho tělo převezeno na Taiwan, kde byl rovněž pohřben. Dodnes se zde na něj vzpomíná jako na hrdinu a velkého bojovníka proti komunismu. Bez jeho velení a hlavně autority byl ovšem brzy na to Zelený gang rozprášen a končí tak jeho dlouholetá svrchovaná pozice mezi složkami Triád.

²⁰ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 94 - 104)

Třemi hlavními skupinami v Hong Kongu se staly: Wo Shing Wo, Yee On a 14K. Wo Shing Wo a Yee On operovaly v hongkongské čtvrti Kowloon. Jejich členská základna se během 50.let vyšplhala z 5 000 až na 70 000 lidí (většinou utečenci z Číny po roce 1949). Nejsilnější z nich byla 14K s více než 100 000 členy. Aktivita všech těchto skupin se točila kolem toho samého: prostituce, hazardní herny, ilegální taxíky, nevěstince, restaurace (včetně poplatků za "ochranu"), krádeže a narkotika. Ovšem pouze 14K měla přímé obchodní kontakty s heroinovými farmami ve "zlatém trojúhelníku" (Laos, Thajsko, Barma a Vietnam).

V roce 1954 zvítězila společná vojska Indočíny proti francouzským kolonizátorům a v létě byly vyhlášeny samostatné republiky Vietnamu, Laosu a Kambodže. Potenciál drogového byznysu Triád přitáhl do jihovýchodní Asie novou velmoc, Spojené státy Americké. Pod záštitou ochrany jihovietnamské "demokratické" vlády (ve skutečnosti se ovšem v Saigonu střídali neschopní diktátoři) získalo USA přístup k heroinovým farmám a začalo úzce spolupracovat s místní Triádou na exportu do dalších asijských zemí a amerického kontinentu. Tento obchod byl natolik výnosný, že se zisky farem a jejich spřátelených gangů v Hong Kongu mnohonásobily. Skutečné žně ovšem přišly až během Vietnamské války.

14K během krátké chvíle natolik zesílila, že její vůdci začali myslet na svrnutí britské správy a ustavení vlastní, tak jako tomu bylo za Čankajška v Číně. Na státní svátek v říjnu 1956 vyšly davy lidí do ulic Hong Kongu a útočily na vše "západní" a "komunistické". Nepokoje přerostly únosnou mez a k jejich potlačení musela být nakonec použita policie i armáda. Mnoho lidí bylo zabito. Úřady dávaly tuto událost samozřejmě za vinu Triádám (jistá podpora tam určitě byla, ale o jejich organizační úloze lze pouze spekulovat). Během masivní akce zatkla hongkongská policie šest vyšších členů Triády a dalších 6 000 pěšáků. To se podařilo především díky novince policejní práce spočívající v infiltraci svých agentů do gangů. Triádami to ovšem neotřásl. Staré vůdce vystřídali noví a do konce 50.let jel jejich obchod opět naplno.²¹

Začátkem 60.let se prudce rozvinul nelegální obchod v jižním Vietnamu. Místní pobočky Triády zde pro stále se zvyšující počet amerických sil (touto dobou to bylo již kolem 250 000 vojáků) organizují černý trh s nejrůznějším zbožím, hlavně drogami a prostitutkami. Severní komunistická vláda, v jejímž čele stál slavný Ho Či Min (Ho Chi Minh), ale i někteří proti-americky smýšlející politici v Saigonu byli touto situací pochopitelně znepokojeni. Tato stále napjatější situace vyústila v roce 1964 v incident v Tonkinském zálivu, kdy americké jednotky zfalšovaly útok vietnamských bojových člunů. Americký prezident Lyndon Johnson se toho chopil jako záminky k vyhlášení války. Ještě téhož roku bylo do Vietnamu vysláno půl milionu vojáků, což znamenalo obrovskou vlnu nových "zákazníků" pro Triádu. Popravdě

21 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 161 - 168)

řečeno si Triáda tuto situaci nemohla vynachválit. Značné zisky jim přinášeli američtí vojáci přímo v oblasti, navíc se znásobil jejich export drog na Taiwan (kde Čankajšek dovolil USA zřídit vojenskou základnu), do Hong Kongu a samotných Spojených států. Zde rovněž začíná úzká spolupráce asijských gangů se svými americkými protějšky (tedy s místními pobočkami Triády, které drogy distribuovaly dál italským, ruským a afro-americkým gangům). Triády zažívaly po 20. a 30. letech svůj druhý “zlatý věk”.²²

Ve stejné době se v Hong Kongu změnila nepřátelská atmosféra mezi policií a gangy Triády. V roce 1967 přišla Kulturní revoluce i sem a vyvolala nové tentokrát prokomunistické povstání. Triády během něho pomáhají hongkongské policii jako informátoři. Stará nenávist vůči následníkům Maova učení ještě zdaleka nevyprchala.

Do poloviny 60. let se heroin stal hlavní kriminální komoditou. Díky rozsáhlé korupční vlně se bez problémů dařilo tuto drogu rozvážet do celého světa, především do Spojených států, které se díky Vietnamské válce staly největším obchodním partnerem Triády. V roce 1969 vypukl v New Yorku první z řady korupčních skandálů, který upozornil na problematiku svázanosti policie s podsvětím. Došlo k zatčení mnoha policistů, radních a vyšších hlav několika gangů (mezi nimi i šéfa místní pobočky Triády Lai Man-yau). Tato akce rozdmýchala vášně i v Hong Kongu. V témže roce došla hongkongská vláda k závěru, že více než třetina policistů spolupracuje s Triádou. Novou vlnu perzekuce odstartoval tzv. Godberův skandál, kdy byl britský vyslanec a vrchní komisař hongkongské policie Peter Fitzroy Godber zatčen za korupci. To znamenalo těžkou ránu pro bezpečnost Triád a další sérii zatýkání na počátku 70. let. Velký šok pro britskou správu připravilo zveřejnění výplatní listiny, kde se objevila celá řada policistů, důstojníků armády a dokonce i politiků. Triády se ovšem jako vždy velmi rychle vzpamatovaly.²³

Osobami jenž v 60. a 70. letech kralovaly obchodu s heroinem, byli tzv. “Tři králové”. Tvořili je bratři Ma Sik-yu (přezdíváný “Bílý prášek”) a Ma Sik-chun (přezdíváný “Zlatý Ma”) a Ng Sik-ho (též známý jako “Kulhavý Ho”).

Ma Sik-yu začínal jako běžný pouliční dealer v Hong Kongu. Se samotným pašováním narkotik začal až v roce 1967. Odcestoval do Zlatého trojúhelníku a zde udělal dohodu s kuomintangským generálem Li Wenhuanem. Ve Vietnamu se rovněž seznámil s taiwanskými agenty, kteří ho rekrutovali do tajné služby. Ve spolupráci s Američany se do konce 60. let stal největším vývozcem heroinu z jihovýchodní Asie a až do konce Vietnamské války žil v Saigonu. Jeho mladší bratr Ma Sik-chun zůstal v Hong Kongu a staral se o příjem zásilek heroinu, prodej a praní špinavých peněz. V roce 1969 založil Oriental Group Press,

²² Syruček, Milan. *V zajetí džungle*. Praha: Epoque 2007

²³ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 169 - 174)

nakladatelství pro-kuomintangských novin. Stal se váženou osobností a respektovaným obchodníkem. V roce 1970 přijal čestné členství v Královském žokejovém klubu v Hong Kongu. Možná i díky jeho prestiži ustál bez ohrožení vlnu zatýkání na počátku 70.let. V lednu 1973 oznámil americký prezident Richard Nixon plán na stažení všech vojáků z Vietnamu. Tato zpráva přišla jako šok a bratři Ma na ní reagovali přímým přechodem do zámořského byznysu. Jejich novým hlavním společníkem se stal mafián Frank Carmen Furci z Tampy na Floridě. Nový partner přišel i z další části Asie, japonská Yakuza. Pašování heroinu ze Zlatého trojúhelníku přes Hong Kong do země vycházejícího slunce zajišťovali právě bratři Ma. Americká protidrogová organizace DEA vydala v polovině 70.let prohlášení, že během Vietnamské války (především v letech 1968 – 1973) bylo do Spojených států propašováno množství heroinu za více než 2 miliardy amerických dolarů. V roce 1976 začala Hongkongská protidrogová kancelář spolupracovat s Interpolem, DEA a CIA (paradoxně, neboť za války se CIA sama podílela na americkém obchodu s drogami). Ma Sik-yu se dozvěděl o připravovaném zátahu a v únoru 1977 prchl na Taiwan. Nestihl ovšem varovat svého bratra a ten byl následně zatčen. Díky konexím ovšem dosáhl propuštění na kauci a utekl do Thajska. V roce 1978 se pak připojil ke svému bratrovi na Taiwanu, kde oba žili pod ochranou Kuomintangu až do své smrti.²⁴

Hlavním konkurentem bratrů Ma byl bezpochyby Ng Sik-ho. Narodil se v roce 1929 ve vesnici v provincii Guangdong. Po vzniku Čínské lidové republiky se přidává k uprchlíkům do Hong Kongu. Bez peněz a bez známostí se stal modelovým příkladem nového člena Triády. Na starost měl vybírání “ochranných“ poplatků z různých podniků ve městě. Díky svým schopnostem rychle stoupal a jako relativně mladý byl jmenován čestným členem 14K. V roce 1958 začal kontrolovat tržnici s ovocem a zeleninou, která sloužila k prodeji heroinu. Jeho rychlý úspěch ovšem způsobil závist jiných gangů a brzy přišly i boje. Během jedné potyčky byl chycen a jeho pravá noha rozmlácena dřevěnou holí (pouze díky jeho konexím ho nezabili). Od té doby až do smrti měl problémy s chůzí, za což získal přezdívku “Kulhavý Ho“. V roce 1960 byl udán rivaly a jeho tržiště zavřeno. Ng měl strávit ve vězení tři roky, ale díky Triádě se dostal ven již po osmi měsících. Opět se pustil do pouličního prodeje. Byl ovšem znovu zatčen a tentokrát si odseděl celý tříletý trest. Po propuštění se již nechtěl vrátit do starých kolejí a pomýšlel na přechod do “světa velkého zločinu“. Seznámil se s britskými obchodníky a v roce 1966 vstoupil do nového trhu. Jako první začal ve velkém pašovat heroin ze Zlatého trojúhelníku přes Hong Kong do Velké Británie (přístav Liverpool). Do konce 60.let tak stouply jeho zisky až na 20 milionů liber. Předávek zboží se nikdy osobně neúčastnil, a proto se mohl cítit v bezpečí při masivním policejním zátahu na počátku 70.let.

²⁴ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 175 - 182)

Naopak v roce 1971 rozšířil své obchodní kontrakty i do Francie (přístav Marseilles) a Nizozemí (díky jeho liberálnímu přístupu k drogám). Odtud pak zboží putovalo i dále do Německa. Stal se tak největším dovozcem heroinu do Evropy. Svým rušným životním stylem ovšem postupně ztrácel sympatie Triád, až byl v roce 1974 zrazen a zatčen. Policie dlouho prověřovala veškerý jeho majetek a vedla rozsáhlé vyšetřování, které skončilo až v květnu 1975, kdy byl Ng odsouzen na 30 let odnětí svobody. Ze své cely ještě nabízel 10 milionů hongkongských dolarů za pomoc při útěku. Nikdo z Triády ho ovšem nevyslyšel. Z vězení se nakonec dostal až v roce 1990 kvůli rakovině. Zemřel o rok později.²⁵

2.7 NEDÁVNÁ HISTORIE TRIÁDY

Historie hongkongské Triády se v posledním půl století příliš nemění. Policie rozjede rozsáhlou akci, při které dojde k zatčení mnoha členů i zkorumpovaných policistů. Na jejich pozice jsou ovšem brzy dosazeni jiní a jejich činnost pokračuje stejně jako dříve. Dokud nepřijde další policejní zátaž. Stará elita Triád zůstává vždy díky úplatkům a konexím nedotčena. V prosinci 1987 vyšel v hongkongském Sunday morning Post článek poukazující na neporazitelnost Triád: *„Policie je uzavřena ve zdlouhavé válce proti Triádám, kde se bitevní linie jen zřídka posouvají. Vítězství a ústupy jsou v této vyčerpávající válce často jen těžko viditelné.“*²⁶

Příběh tohoto článku začal o dva roky dříve, kdy byl v srpnu 1985 zvolen Angličan Steve Vickers novým superintendantem v Hong Kongu. Jeho hlavním cílem bylo rozprášení gangu Ngai (spadající pod 14K), který se specializoval na hazardní hry. Stále stejnou strategií spočívající v infiltraci policejních agentů se jej v létě 1986 podařilo zlikvidovat. Vícekras úspěšností akce nakonec nadchl, že naplánoval rozbití nejen drobnějšího gangu, ale i celé jedné ze tří hlavních skupin Triády, Yee On. Tato operace byla ovšem z řady důvodů mnohem náročnější. V první řadě byl Yee On zcela jednotný se silnou autoritou hlavního vůdce. Zadruhé měli důmyslně propracovaný systém rekrutování nových členů a jejich případné povyšování (aby redukovali povyšování policejních agentů). Zatřetí byla struktura této společnosti natolik efektivně organizována jako u mnohých legálních korporací. Vůdce Yee On seděl ve svém “křesle“ již více než 30 let a figuroval spíše jako autokrat v samostatném společenství. Navíc se neustále prováděly kontroly, aby se nikde neobjevila sebemenší

²⁵ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 182 - 192)

²⁶ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 192)

skulina.

“Dračí hlavou“ Yee On byl muž jménem Heung Wah-yim, narozen v roce 1932. Jako spoluvlastník spořitelny a úvěrové kanceláře Fair Finance Company měl dobrý přehled o ekonomice, a proto se staral o investice Triády. Když jeho otec a hlava Yee On Heung Chin v roce 1953 zemřel, velmi mladý Wah-yim nastoupil na jeho místo. Jeho schopnosti a inteligence mu ovšem zajišťovaly hladkou kariéru. Zatčen byl v 80.letech pouze díky práci policejního informátora Zhong Jinlinga. Ten se staral o ilegální hazard a kvůli strachu z likvidace začal od roku 1986 spolupracovat s policií. Soud s Heungem probíhal v roce 1988 ve výsledku byl odsouzen na 7 let vězení. Díky konexím si ovšem (jak je již u Triád běžné) odseděl pouze dva roky. Během jeho trestu se vytvořila nová frakce, která nahradila zesláblý Yee On. Přišli noví vůdci a situace se vrátila opět na svůj počátek. Byznys Triády zůstal neohrožen.

Podle informací hongkongské policie existovaly v 90.letech stále tři vedoucí skupiny, z nichž každá obsahovala desítky podsložek a disponovala zhruba 250 000 členy. Nejsilnější byla samozřejmě stále 14K, druhou Wo (bývalá Wo Shing Wo) a poslední Teochiu (bývalá Yee On). V samotném městě pak působilo více než sto různých gangů.²⁷

2.8 PŮSOBENÍ TRIÁDY V EVROPĚ

Největší rozmach aktivity Triády v Evropě přišel samozřejmě s počátkem pašování heroinu. Hlavními destinacemi byly Velká Británie, Francie, Nizozemsko a Německo. Počáteční tolerance zapříčinila rozsáhlé šíření této drogy. Až v roce 1971 zorganizovala holandská policie první zátah proti pašerákům heroinu.

Drogovým králem Evropy v 70.letech se stal Chung Mong. Narodil se v roce 1920 v provincii Guangdong. V osmnácti letech přijel do Hong Kongu a začal pracovat jako kuchař na lodi obchodní společnosti z Rotterdamu. Během zastávky v Nizozemí ovšem dezertoval a připojil se k čínské komunitě v Amsterdamu. Nacistickou okupaci přežil jen díky tomu, že se živil jako informátor Gestapa. V roce 1951 vstoupil do rozjíždějící se pobočky 14K, jenž se do pěti let stala dominantní skupinou Triády v Holandsku, zároveň i vůbec největším zločineckým syndikátem v zemi, a on jeho hlavou. Specializoval se na dovoz opia a provozování ilegálních kasin. V 60.letech přišel heroin a Chungova spolupráce s Ng Sik-ho.

²⁷ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 192 - 202)

Rozjel obrovský byznys a zajistil tak sobě i vůdcům 14K v Hong Kongu astronomické příjmy. V roce 1968 ho proto jmenovali pan-evropským kontrolorem. Dostal tak pod dohled celý obchod s heroinem v západní Evropě. Do Východního bloku příliš nezasahoval díky konkurenci pěstitelů opia z Turecka. V roce 1972 ovšem turecká vláda zakázala opiové farmy a nyní již ilegální obchodníci byli donuceni k zúžení svého pole působení. Obchod v západní Evropě tak plně přešel pod kontrolu 14K. Posílili trh a díky odstranění konkurence mohli kontrolovat ceny. Začali i s dovozem heroinu do USA, čímž se Cung dostal na seznam DEA. Jeho rostoucí úspěch ovšem vyvolal příchod dalších skupin Triády. Konkurence nejen brzy narostla, ale navíc přišlo i soupeření mezi gangy. V březnu 1975 byl na Chunga spáchán atentát, když nastupoval do svého auta. Utržil deset zásahů z pistole a na místě zemřel.

Po jeho smrti následovalo několikaleté období války čínských gangů v Evropě. Samy se tak připravily o monopol na heroin. Zmatků využily noví dovozci z Iránu, Pákistánu či Afganistanu a Triáda tak byla nucena zredukovat své dodávky. Expanze do Východního bloku nepřicházela v úvahu, neboť zde již kraloval levnější pervitin, dovážený ruskou mafii z Albánie. V 80. letech tedy klesl dovoz narkotik ze Zlatého trojúhelníku. Triáda se v Evropě soustředila hlavně na hazardní hry, únosy a ozbrojená přepadení. Heroin ovšem stále zůstal významnou položkou v jejích kriminálních aktivitách a Amsterdam jakýmsi pomyslným ústředím v Evropě. Druhou největší základnou je poté Velká Británie s početnou čínskou komunitou v Londýně, Liverpoolu a Manchesteru.²⁸

2.9 PŮSOBENÍ TRIÁDY V SEVERNÍ AMERICE

První čínští přistěhovalci se usadili na americkém kontinentě ve 30. letech 19. století. Přilákala je slavná kalifornská "zlatá horečka" a vidina snadného zbohatnutí v zemi přezdíváné "Zlatá hora" (Jin Shan). Místo toho ovšem brzy přišlo kruté vystřízlivění. Zlato se rychle vyčerpalo a z Číňanů se stali dělníci na železnici. Mnoho jich zemřelo vyčerpáním, nebo při útocích Indiánů. Po dokončení železnice se většina z nich usadila v San Franciscu (zhruba 20 000 lidí) a založila obchody a trhy. Zformovala se tak první "čínská čtvrť" ve Spojených státech. Život zde byl ovšem utrpení. Nemohli svobodně podnikat či pracovat v libovolném oboru. Navíc trpěli častým lynčováním rozhněvaných bělochů, kteří na ně sváděli ztrátu zaměstnání. V takovéto situaci přešla logicky celá řada Číňanů pod ochranu Triády,

²⁸ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 274 - 278)

jenž nabízela práci a bezpečí. První pobočkou působící v USA byl Ji Gong Tong. Jejich hlavními aktivitami bylo řízení hazardních heren, provozování nevěstinců a dovoz opia. V druhé polovině 19.století vznikla čínská čtvrť i v New Yorku (s přibližně 15 000 lidmi). Zde ovšem neměla místní Triáda tak dominantní postavení díky velké konkurenci ze strany irských a později i sicilských a ruských gangů. Největší místní pobočkou Triády se stal On Leung Tong.²⁹

Čínské slovo *tang* (kantonsky *tong*) znamená ve svém původním významu "hala". V Severní Americe ovšem přijalo nový význam jako označení pro "čínské gangy". Když tedy mluvíme o gangách či pobočkách Triády v USA nebo Kanadě, vždy se pro ně užívá zavedený termín Tong.³⁰

Od 50.let 20.století se z jihovýchodní Asie do Spojených států začíná dovážet heroin. Zde ovšem nezískal natolik dominantní pozici jako v Evropě. Pouze na krátký čas se díky Vietnamské válce (obliba heroinu a opia u amerických vojáků) stal drogou číslo jedna. Zprvu byl vytlačován morfiem, v druhé polovině 60.let převládly díky hnutí hippies marihuana a LSD a v 70.letech kraloval trhu kokain z Latinské Ameriky. Není tedy divu, že o dodávky ze Zlatého trojúhelníku panovala mezi Tongy značná konkurence. Právě proto zde jejich boje a násilnosti dosahovaly mnohem vyššího stupně než třeba v Hong Kongu či v Evropě.

V současnosti kraluje ve Spojených státech několik Tongů s pobočkami v mnoha městech. Každý si ovšem udržuje vedoucí roli ve svém centru. V San Franciscu sídlí Wo Hop To (odnož 14K), Los Angels má pod palcem nezávislý Tong "Čínská mládež" (Wah Ching), o New York se dělí dva Tongy: "Létající draci" (Fei Lung) a "Stíny duchů" (Gwai Ying) a ve Washingtonu má centrum "Fujianská mládež" (Fuk Ching).

Doslova totožný vývoj jako ve Spojených státech probíhal i v Kanadě. První čínští přistěhovalci přišli hledat zlato do Britské Kolumbie v 60.letech 19.století. Již o pár let později zde začíná působit Tong "Rudá hora" (Hung Saan). V 70.let 20.století poté proběhl rozmach obchodu z heroinem, ze kterého nejvíce vytěžily dodnes mocné kanadské Tongy: "Rudí orlí" (Hung Ying) sídlící ve Vancouveru a "Vietnamská mládež" (Yut Ching) v Torontu.³¹

29 Huston, Peter. *Tongs, Gangs and Triads*. Lincoln: iUniverse.com. 2001 (str. 45 - 66)

30 Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 298)

31 Huston, Peter. *Tongs, Gangs and Triads*. Lincoln: iUniverse.com. 2001 (str. 45 - 66)

3. SOUČASNOST

3.1 STRUKTURA TRIÁDY

Uvnitř každé Triády panuje striktní hierarchie fungující na konfuciánských principech. Nejvyšší vůdce Triády je nazýván Pán hory (*shan zhu*) nebo někdy také Dračí hlava (*long tou*). S touto dědičnou funkcí získává nositel autoritu nad každým členem všech gangů jeho Triády. Jeho slovo je bráno jako zákon a uctíváno podobně jako slovo otce v konfucianismu. Zástupce v nepřítomnosti vůdce se nazývá Více-pán hory (*fu shan zhu*) a jedná se většinou o mladšího bratra, který může povýšit na jeho pozici, pakliže Pán hory zemře bezdětný nebo v době, kdy jeho nejstarší syn ještě nedosáhl přiměřeného věku.

Na úrovni pod nimi se nacházejí dva nejvyšší poradci a rovněž také vůdce nejblíží a nejdůvěryhodnější přátelé Vonný mistr (*xiang zhu*) a Předvoj (*xianfeng*). Ti mají na starosti vykonávání rituálů, dohlíží na povyšování a volby nového vůdce v případě, kdy bývalý Pán hory ani jeho zástupce nemají dědice, a v případě nutnosti figurují jako soudci. Přímo pod nimi na čtvrté úrovni hierarchie Triády stojí Dvojité kytice (*shuang fa*). Lidí s tímto titulem již může být mnoho, záleží na velikosti Triády. Jejich úkolem je kontrola obchodních aktivit určitého oddělení, které dostávají na starost. Pro větší soudružnost v rozmanité struktuře bývají zároveň i vůdci gangů Triády a správci celých sítí hotelů, restaurací, barů, nevěstinců a jiných podniků. Při policejních akcích jsou většinou právě oni nejvýše postavenými členy, kteří putují za mříže. Na vyšší úrovni již spravedlnost obvykle nedosahuje.

Na páté úrovni se nacházejí tři tituly, jejichž držitelé, kterých již může být i více než sto, jsou pravou rukou Dvojitých kytic. Právě na nich závisí životaschopnost gangů a oddílů Triády. Na prvním místě stojí Rudý kůl (*hong gan*). Tuto funkci obvykle zauímají nejlepší zabijáci z řad pěšáků a povyšují tak na vůdce bojové jednotky či hlavní likvidátory. Dvojité kytice je využívají v případech, kdy se pokračování úspěšného obchodu neobejde bez výhrůžek či násilí. Druhým titulem je Vějíř z bílého papíru (*bai zhi shan*), jehož držitelé fungují podobně jako consigliere u sicilské mafie. Starají se o úřední záležitosti a finance, tedy úplatky a výplaty řadovým členům včetně zabezpečení jejich rodin v případě úmrtí či vězení. Trojci uzavírá Travnatý sandál (*cao xie*) neboli členský sekretář, který organizuje setkání s jinými gangy či skupinami a dohlíží na transakce. Pod jeho správou spadá právě pašování drog a jiného zboží.

Poslední úroveň tvoří řadoví pěšáci gangů či skupin Triády nazývaní Čtyřicet devítka (*sijiu*), jimiž se noví členi stávají ihned po absolvování přijímacího rituálu. Ti provádějí tu

nejpodřadnější činnost: přímé pašování drog a prodej na ulici či tržištích, vybírání výpalného, krádeže a únosy. Mohou rovněž přímo řídit obchody s kopiemi filmů a hudebnin či dokonce celé tržnice s oblečením a dalším zbožím. Často též pracují v podnicích své Dvojité kytice mezi řadovými zaměstnanci, například jako ochranka. Mnoho z nich se věnuje prostituci a živí se jako pouliční pasáci. Čtyřicet devítka tvoří samozřejmě nejpočetnější úroveň členské základny Triády, bývá jich i několik tisíc. Jen málo z nich ovšem postupuje na vyšší posty v hierarchii. Pod nimi existuje ještě jakási podskupina, do níž patří žadatelé o členství. Čekatel na členství musí nejprve prokázat své schopnosti a naučit se loajalitu. Prvním krokem je proto vždy členství v gangu mladistvých, z nichž jsou poté vybráni adepti na postup. Mnohdy jsou tyto gangy mladých řízené či kontrolované Čtyřicet devítkou, který si pak dle schopností členů vybírá. Každý člen pouličního gangu nosí na svém těle značky sloužící k identifikaci příslušnosti a pozice v gangu. Jedná se o symboly vyšité na oblečení nebo přímo vytetované na kůži. Obrázky na těle neskrývají pouze název gangu a pozici, ale mnohdy i zásluhy, privilegia či skryté jméno vůdce, v tomto případě Dvojité kytice. Řadoví pěšáci často kvůli utajení ani nevědí, kdo jsou vůdci Triády, ke které jejich gang náleží. Nejvýše postavený, kterého znají, bývá právě Dvojitá kytice.³²

3.2 RITUÁLY A HODNOTY

Třemi hlavními rituály Triády jsou uctění Pěti předků, povýšení člena či přijímací rituál. Při uctívání Pěti předků bývají přítomni jen nejvyšší členové Triády a není proto o detailech jeho průběhu příliš známo. Při přijímacím procesu musí kandidát zaplatit vstupní poplatek (pokud na něj nemá, může zažádat kteréhokoliv člena o "sponzorství", které mu později splatí). Bos a s rozepnutým kabátem předstoupí před Dvojitou kytici (ten má oděné ceremoniální roucho podobné buddhistickým) a musí zpaměti odříkat čtyři rituální básně. Poté, co přísahá věrnost Triádě, mu jsou představeny skrytá hesla a pozdravy. Kandidát je říznut do prostředníčku a jeho krev smíchána s vínem v rituální nádobě. Ta se posléze vylije na zem jako symbol smrti při zradě. Tímto se stává novým členem Triády na pozici Čtyřicet devítka a dostává certifikát (zapsáním do knihy) a kódové jméno. Dříve tento ceremoniál trval až šest hodin, dnes zabere z praktických důvodů méně než patnáct minut.

Přísaha věrnosti členů Triády obsahuje mnoho bodů včetně trestů za jejich porušení.

³² Huston, Peter. *Tongs, Gangs and Triads*. Lincoln: iUniverse.com. 2001 (str. 97 – 117)
Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 129 - 132)

Jako příklad lze uvést jen ty nejzásadnější: „*Neprozdím tajemství Triády, dokonce ani svým rodičům, bratrům či manželce. Pokud tak učiním, budu zabit myriádou mečů*“ (přísaha číslo 5). „*Dobře se postarám o manželky a děti svých pokrevních bratrů, pakliže mi jsou svěřeny do péče. Pokud tak neučiním, budu zabit pěti trojzubci*“ (přísaha číslo 11). „*Pokud vědomě zneužiji peníze či majetek svého pokrevního bratra pro svůj vlastní prospěch, budu zabit pěti trojzubci*“ (přísaha číslo 16). „*Nebudu narušovat harmonii mezi pokrevními bratry šířením nepravdivých pomluv. Pokud tak učiním, budu zabit myriádou mečů*“ (přísaha číslo 23). „*Nesmím si přivlastnit manželky či konkubíny svých pokrevních bratrů nebo se s nimi dopouštět cizoložství. Pokud tak učiním, budu zabit myriádou mečů*“ (přísaha číslo 34).³³

Z těchto přísah lze vyčíst zásadní pilíře členství v Triádě: pokrevní bratrství a poslušnost vůči výše postaveným. Sami členi se považují za vznešené muže cti a nic pro ně není cennější než řád vydaný Pánem hory. Pět hlavními hodnotami Triád jsou loajalita (gangu a jeho vůdcům), spravedlivost (tresty a odměny), nacionalismus (patriotismus, svou činností prospívat čínskému lidu), bratrství (ctít ostatní členy jako bratry) a utajení (užívání tajných kódů a hesel a zamlčování informací o Triádě nečlenům).

Členové gangů Triády užívají nejrůznější druhy zbraní, přičemž některé mají svůj rituální význam při vykonávání trestů. Při běžných potyčkách či pouličních bojích se užívají ruční zbraně jako tyče, baseballové pálky, pendreky, nože, meče, šavle, mačety, sekáčky či nundžaky. K vykonávání trestů slouží katům speciální meče či trojzubce. Střelné zbraně jsou rovněž výbavou členů Triády, slouží ovšem většinou pouze jako ochrana. Čtyřicet devítka nosí pistole ráže 0,5 mm (často kolty T-45 užívané hongkongskou policií), ve výjimečných případech i automatické samopaly Uzi, které se používají spíše při atentátech (u významnějších atentátů ovšem stále převládají rituální hvězdice). U pašeráků drog a pracovníků na heroinových farmách se objevuje i ruská automatická puška AK-47 „Kalašnikov“. Všichni členové musí rovněž ovládat nejrůznější druhy čínských bojových umění.³⁴

3.3 AKTIVITY TRIÁDY

Tak jako většina organizovaných zločineckých skupin na světě i Triády si zajišťují značné příjmy parazitováním na majitelích restaurací skrze poplatky za „ochranu“. Situace

³³ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 135)

³⁴ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 132 - 139)

vypadá vždy stejně. Do vybrané restaurace vstoupí Rudý kůl a objedná si jídlo. Při placení nabídne provozovateli “pojištění proti nečekaným událostem“. Ten většinou rezignuje a platí pravidelné poplatky, které se zvyšují pakliže stoupají zisky podniku. Pokud odmítne, vrátí se Rudý kůl po pár dnech s celou skupinou Čtyřicet devítek. Při jídle dělají nejrůznější potíže – začínají potyčky, rozbíjejí nádobí, nadávají a okřikují hosty. Provozovatel tak ztrácí tvář i reputaci a přichází tím o zisky. Pakliže i nadále odolává, přepadávají Čtyřicet devítky dodávky zboží, tudíž podnik nemá co servírovat, a v konečné fázi přecházejí na násilí, kdy vniknou do objektu a rozbijí kuchyň. V této fázi se provozovatel většinou podvolí.

Ochranné poplatky zasahují i do filmového průmyslu, kdy Triády nabízejí bezpečí štábu při natáčení v ulicích. Často vybírají i určité částky jako pronájem za ulice, v nichž se filmuje. Stejně tak i na stavbách se musí mnohé firmy podvolit, jinak se jejich dodávky s materiálem ztrácejí a nebo dělníci hromadně onemocní.

Mnoho turistů jezdí do Číny nakupovat falešné zboží. Kopie originálního oděvu, hudebnin a filmů rovněž přináší často peníze do kapes gangů Triád. Vlastní většinou celé tržnice (někdy i obchodní centra), které rovněž fungují jako krytí pro prodej drog či přímo umístění drogových laboratoří.

Již od 19.století provozují Triády pěvecké domy a nevěstince ve všech větších městech Číny. Dnes je obchod s erotikou rozdělen na dvě složky: prostitutky na ulicích či v podnicích a produkce pornografie. Hlavními zákazníky pro Triády jsou v tomto směru turisté ze Západu (existují ovšem i nevěstince nižší třídy určené pro čínské dělníky). Objemnější zisky než nevěstince ovšem zajišťují pouliční prostitutky pod ochranou pasáků (většinou Čtyřicet devítek), kteří pro ně i v ulicích vyhledávají klienty. Nejznámější “veselou čtvrtí“ v Honk Kongu je Wanchai. Různé ulice ve městě spravují samozřejmě různé gangy a ty ve většině případů nenarušují cizí teritoria. V 70.letech 20.století poklesl počet Triádou řízených nevěstinců v JV Asii, což bylo způsobeno především odchodem amerických vojáků po skončení Vietnamské války. Novým centrem se po Saigonu stal Bangkok, kde spolupracují společně s japonskou Yakuzou. V samotném Hong Kongu se tradiční pěvecké domy přetvořily na moderní diskotéky či karaoke bary. Mnoho dívek z Číny či JV Asie nalákají Triády do Evropy nebo Spojených států na práce uklízeček. Po příjezdu je ovšem využívají jako prostitutky. Jelikož jsou v zemi nelegálně a při prozrazení by jim hrozila deportace zpět do Asie, většinou se podvolí. Pohlednější dívky bývají často užívány jako hvězdy v pornofilmch, na které má Triáda v jihovýchodní Asii monopol.

Menší výtědky plynou Triádám rovněž z krádeží a únosů. Soustředí se většinou na ozbrojená přepadení klenotnictví či zlatnictví a občas i bankovních transportů. Při únosech si

vybírají hlavně podnikatele, což je spíše typické pro čínské čtvrtě v Evropě či Severní Americe. Obrovskou tradici má v Číně lichvářství, jenž zajišťuje Triádám zisky již více než tři sta let.

Stejnou tradici jako lichva má i hazard. Ten tvoří velmi důležitou část aktivit Triád, které již od počátku své existence provozují hazardní doupatata, kde se hrál především mahjong (majiang). Dnes má hazard svá vlastní specifika podle toho, kde se provozuje. V Kantonu převládají kohoutí a psí zápasy, v Hong Kongu loterie a sázky na kriket či dostihy a v Macau kasina západního typu. Ročně přináší Triádám do pokladnic neskutečné sumy. Za krále macaoského hazardu se považuje Stanley Ho (Ho Hung-sun), jehož majetek je odhadován až na 800 milionů dolarů. Ten odstartoval v 60. letech masivní výstavbu kasin a hotelů a přetvořil chátrající Macao na turistické centrum, které se často přezdívá "Las Vegas Dálného východu". I v samotném Las Vegas vlastní americké Tongy celou řadu lukrativních kasin.

V polovině 90. let 20. století vydělával doslova každý čínský film vypuštěný na Západ nejméně trojnásobek své výrobní ceny. Tento trend odstartoval úspěšný hongkongský film *Hard Boiled* (Lashou shentan) z roku 1992. Značné zisky nebyly ovšem jediným důvodem zájmu Triády o filmovou produkci. Hongkongské akční filmy je navíc mnohdy glorifikovaly, například snímek *To Be Number One* (Bo Hao) z roku 1991 založený na životě Ng Sik-ho. Následovala vlna akčních filmů, díky níž se ve svém objemu vyšplhal hongkongský filmový průmysl až na třetí pozici za Hollywood a Bollywood. Triáda okamžitě rekrutovala celou řadu producentů a režisérů, kteří vytvářeli propagační filmy, do nichž obsazovali největší hvězdy za nižší mzdy díky výhružkám. Téměř každý známější herec či herečka měli potyčky s Triádou - dům Amy Yip (Yip Jimei) zapálili, když nechtěla přijmout jednu z rolí, manažerovi Andyho Laua (Lau Tak-wah) vyhrožovali smrtí, manažer Tonyho Leunga (Leung Chiu-wai) byl dokonce v roce 1994 zavražděn. Mnoho herců tak přijímalo nechtěné role ve sterilních filmech produkovaných Triádou obrovským tempem a hongkongský film tak v očích Západu ztrácel na atraktivitě, což způsobilo značnou redukci zisků (společně se vstupem filmů z ČLR na mezinárodní scénu). To Triádu značně odradilo a postupně se z filmové produkce stahuje. Hongkongský filmový průmysl tak mohl zažít určitou renesanci. Dodnes si ovšem Triáda zachovává částečný vliv na produkci.

Další aktivitu Triád tvoří pašování ilegálních imigrantů z chudších zemí východní Asie, jehož počátky sahají až do 19. století. Dnes se užívají dvě hlavní cesty na pašování lidí: z Čínské lidové republiky do západní Evropy přes provincii Xinjiang, Tádžikistán, Turecko a východní Evropu a druhá z Fuzhou nebo Bangkoku po moři do Severní Ameriky, Austrálie či Japonska. V roce 1994 bylo dle odhadů převezeno až půl milionu Číňanů. Podmínky jsou

vždy kruté až nelidské, jak vypráví jeden z imigrantů do New Yorku:

„Hodiny strávené na palubě pašerácké lodi byly nejtragičtější v mém životě . . . Jedli jsme zkaženou rýží a pili špinavou vodu . Byli jsme neustále ponižováni . . . Dvě skupiny pasažérů se dostaly do krvavé potyčky o jídlo. Námořníci je zastavili až mávajícíchmi zbraněmi. Ženy byly zneužívány posádkou, která používala stravu, aby je přiměla k sexu.“³⁵

Poslední a zároveň i nejdůležitější položkou v aktivitách Triád jsou samozřejmě drogy, především heroin a hašiš. Triády je dováží ze svých polí ve Zlatém trojúhelníku jihovýchodní Asie a jižní Číny prakticky do celého světa a ročně jich produkuje až 1 500 tun, což odpovídá zboží za více než 48,2 miliard amerických dolarů.³⁶

3.4 NÁVRAT DO PEVNINSKÉ ČÍNY

V červenci 1997 se Hong Kong slavnostně navrácí pod správu Čínské lidové republiky. Triáda ovšem své novodobé centrum neopouští, a to hned ze dvou důvodů: zaprvé se Hong Kong díky společné Sino-Britské deklaraci z roku 1984 stává speciální administrativní zónou (s podstatně vyšší mírou autonomie než běžné provincie) na dalších padesát let a zadruhé Čína prošla během 80. a 90.let značnou vlnou ekonomických reforem, díky čemuž se stala významnou zemí na poli globálního obchodu. Staré komunistické ideály, proti kterým Triády natolik zbrojily, již dávno neplatí a moderní Čínu zcela ovládl kapitalismus a konzumní způsob života, jak to výstižně popisuje Martin Booth:

„Mao Zedongova Rudá knížka, košile s vysokými límecy, strhující dělnické pochodové písně a typické kalhoty z modré bavlny dávno vymizely. Rolníci pracující na polích nosí džíny, děvčata v kancelářích posetých po celém Kantonu minisukně. Staří stále hrají mahjong, kdyžto mladí chodí do karaoke barů či kin, kde sledují akční filmy a ne politicky korektní dramata.“³⁷

S rozvojem obchodu ovšem přichází i nárůst kriminální činnosti, což v čínském prostředí znamená i aktivity Triády. V letech 1993 – 1995 stoupla kriminalita v ČLR o 15%,

³⁵ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 256)

³⁶ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 221 - 261)

³⁷ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 323)

ale například ve městě Shenzhen, které se svou pozicí stalo pro Triádu vstupním mostem z Hong Kongu do pevninské Číny, až o 66%. Moderní Čína tvořila ideální zemi pro rozjezd působení Triády. Důvodů pro jejich rychlé rozšíření lze najít několik: vysoká nezaměstnanost (údajně až 300 milionů lidí bez stálé práce) nabízela značné rozšíření členské základny, Čínou v 80. letech zmítaly sociální nepokoje a takový druh chaosu vždy nabízí dobré krytí pro kriminální činnost, korupce ovládá každou část čínské společnosti a nový privatizační program zajistil rozkvět obchodu a vznik řady společností, za která mohla Triáda schovávat své skutečné působení.

Jak již bylo řečeno, odrazovým můstkem Triády se stalo město Shenzhen, které se považuje za hlavní centrum pašování drog po celé jižní Číně. Od roku 1951 se na území ČLR poprvé objevují opiová pole, konkrétně v provinciích Yunnan a Sichuan. Odtud se pašuje do Shenzhenu a pak dále do Hong Kongu, Šanghaje, Taiwanu či Thajska, kde se z valné části předělává na heroin. V různých městech Číny začínají opět kralovat nejrůznější gangy Triády: v Shenzhenu je to Vraždicí hlava (Sha Tou), v provincii Guangxi Kavalérie (Qibing Shi), v Kantonu Černé slunce (Hei Taiyang) a v Šanghaji Létající draci (Fei Long).

V 80. letech, tváří v tvář navrácení Hong Kongu, zaujala vůči Triádě vláda ČLR pragmatickou politiku spočívající v potlačení jakýchkoliv antagonismů. Naopak se údajně uvažovalo, že se mohou stát novou tajnou policií Komunistické strany Číny a vykonávat pro ni "špinavou práci" (podobně jako pro Kuomintang na Taiwanu). Slavný čínský státník a reformátor Deng Xiaoping dokonce označil staré vůdce Triády Du Yueshenga a Huang Jinronga za vlastence a ministr státní bezpečnosti Tao Siju prohlásil, že Triáda je vlasteneckou organizací, jejíž členové milují svou zemi, a proto jsou v Číně vítáni (on sám byl údajně členem Yee On). Začátkem 90. let poté skutečně proběhlo několik akcí ve spolupráci 14K a čínské tajné služby, kdy docházelo k únosům finančních zločinců uprchlých z ČLR v Hong Kongu či Macau a jejich transportu do Shenzhenu.³⁸

Brzy po masakru studentů na náměstí Nebeského klidu (Tian'anmen) v Pekingu v červnu 1989 vyhlásila čínská vláda kampaň proti "šesti zlům" (*liu bai*) – drogám, prostituci, pornografii, hazardu, pověrám a obchodu s manželkami, tedy s výjimkou posledních dvou proti hlavním výdělečným činnostem Triády. Možná právě proto, že se touto akcí cítila ohrožena, se Triáda zapojila do spolupráce se složkami čínských tajných služeb. Nicméně stejně jako během "zlatých časů" za vlády Čankajška se členové Triády postupně probíjejí do politiky a dostávají se do místních vlád v mnoha částech Číny, čímž si zajišťují určitou bezpečnost proti celostátním policejním akcím. I přes tuto kampaň tak narostl počet členů Triády v ČLR v období od roku 1989 do roku 1994 ze 100 000 na půl milionu.

³⁸ Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001 (str. 323 - 339)

V roce 1996 vyhlásila čínská vláda další kampaň, jejímž cílem mělo být potlačení korupce a zločinu. Došlo na první zatýkání a soudy se členy organizovaného zločinu (mnoho z nich bylo popraveno). V roce 1998 byla v ČLR dokonce vytvořena Kancelář na kontrolu drog, tedy první oficiální ústav zabývající se touto problematikou. Nicméně ani to neznamenalo přílišné ohrožení pro Triádu, již zvyklou na akce podobného typu z Hong Kongu. Naopak neustále rozšiřuje své aktivity v ČLR a dostává se i do dalších měst, Peking nevyjímaje.

S moderní dobou přichází nový druh byznysu Triád jako například pirátský počítačový software, kyber-zločiny, falešné hodinky či zneužívání kreditních karet. Navíc díky podnikové privatizaci přebírá nejrůznější čínské továrny a začíná s výrobou falešných součástek pro letadla a automobily. Po skončení Studené války Čína nepotřebovala udržovat tak početnou armádu, což vedlo k redukci počtu vojáků, z nichž se stali ideální rekruti pro gangy Triády, a částečné vyklizení skladů zbraní, které díky úplatkům získala Triáda a prodala zemím třetího světa, především v Africe. Do Afriky začíná rovněž pašovat drogy a západní léky (většinou falešná placebo). Nicméně v posledních letech oslabuje spolupráce s Yakuzou, jelikož obliba opia a heroinu v Japonsku opadla a novou primární drogou se zde stal amfetamin.

Nejčastěji užívané drogy v Číně jsou v současnosti heroin, opium, metamfetamin a marihuana. V roce 2002 registrovala Kancelář pro kontrolu drog milion drogově závislých v ČLR a užívání či obchod s narkotiky ve 2 148 městech. Triády kontrolují obchod s drogami v celé jižní Číně (především provincie Sichuan, Yunnan, Guangxi, Guangdong, Hong Kong, Macao a Taiwan) a v řadě centrálních oblastí (především Šanghaj). Jedinou výjimkou v Číně tvoří provincie Heilongjiang a Ujgurská autonomní oblast (Xinjiang), kam se (krom vlastní výroby v případě Ujgurska) pašují drogy z Ruska a Pákistánu. I přes pokračující snahy čínské vlády o potlačení obchodu s opiem, otevřením vrátek Triádě se v Číně odstartovala stupňující vlna kriminální činnosti, která již s vládnoucím režimem vytvořila pozoruhodnou symbiózu, podobně jako v Hong Kongu. Právě Triádu a ruskou mafii označil Interpol za dvě největší a nejnebezpečnější mezinárodní kriminální skupiny v současnosti.³⁹

³⁹ Wu, Helen Xiaoquan. „*Illegal Drugs, Control of*“. in: Jing Luo (ed.). *China Today: An Encyclopedia of Life in The People's Republic*, Volume One: A-L. Greenwood Press: Westport. 2005 (str. 270 - 273)

4. ZÁVĚR

Jak je vidět, Triáda tvoří důmyslnou zločineckou skupinu, která hluboce zakořenila v čínské společnosti. Díky propracované struktuře a přísnému systému utajení je prakticky nemožné identifikovat úplné špičky složek Triády, natož je pak postavit před soud. Spravedlnost vždy dosáhne pouze na určité úrovni hierarchie Triády, které není problém nahradit, aby organizace mohla nerušeně fungovat i nadále. Díky všudypřítomným úplatkům, kterých se čínská kultura jen tak nezobaví, infiltraci agentů do řad policie a úzkém spojení špiček Triády s místními vládami se jejich úplná likvidace jeví jako něco zcela nemožného. Represe Triády se tedy točí v začarovaném kruhu, ze kterého se již nelze vymanit.

Původní politický význam Triády, ať už šlo o větší či menší projevy patriotismu, se již dávno vytratil. Napojení Triády na vládní orgány mnoha zemí má už dnes pouze ochranný a krycí význam nežli skutečné ideologické smýšlení. Jedinou výjimku tvoří Taiwan, kde Triáda splynula s vládními složkami a přetransformovala se v tajné organizace ve službách státu, což v tomto případě znamená nacionalistické strany.

Nejen Čínská lidová republika, ale i Hong Kong, jihovýchodní Asie a další země, v nichž Triáda působí, stojí před problémem, který do jisté míry odmítají zodpovědně řešit. Potírání této specifické čínské formy světové zločinecké organizace zatím působí jen v zanedbatelném rozsahu a zdá se, že převládá politika tolerance a ne příliš hlubšího zásahu proti nejvyšším hlavám Triády. Pakliže se tento přístup nezmění, může se Čínská lidová republika navrátit do dob 20. a 30. let 20. století, kdy organizovaný zločin opět ovládne státní sféru, což nezbytně povede k teroru a chaosu.

5. SEZNAM ČÍNSKÝCH ZNAKŮ

(Znaky jsou seřazeny postupně dle užití čínských slov v textu)

Zhou 周	Shanghai 上海
Chimei 赤眉	Xianggang 香港
Ming 明	Yapian 鴉片
Chong Zhen 崇禎	Tang 唐
Qing 清	Yunnan 雲南
Kam Shun 禽舜 (<i>Qin Shun</i>)	Yongzheng 雍正
Taiwan 臺灣	Ruan Yuan 阮元
Zheng Chenggong 鄭成功	Aomen 澳門
Hongmen 洪門	Lin Zexu 林則徐
Sanhehui 三合會	Nanjing 南京
Sandianhui 三點會	Hong Xiuquan 洪秀全
Tiandihui 天地會	Bai Shangdi hui 拜上帝會
Fujian 福建	Taiping Tianguo 太平天國
Guangdong 廣東	Guilin 桂林
Guangxi 廣西	Shandong 山東
Hunan 湖南	Yihetuan 義和團
Jiangxi 江西	Cixi 慈禧
Guangzhou 廣州	Sun Zhongshan 孫中山
Xiamen 廈門	Xingzhonghui 興中會
Ningbo 寧波	Tongmenghui 同盟會

Huang Xing 黃興

Wuchang 武昌

Hubei 湖北

Beijing 北京

Puyi 溥儀

Zhonghua Minguo 中華民國

Guomindang 國民黨

Yuan Shikai 袁世凱

Jiang Jieshi 蔣介石

Qing Bang 青幫

Du Yuesheng 杜月笙

Pudong 浦東

Huang Jinrong 黃金榮

Li Dazhao 李大釗

Zhongguo Gongchandang 中國共產黨

Liao Zhongkai 廖仲愷

Baise Kongpu 白色恐怖

Ding Ling 丁玲

Zhejiang 浙江

Jiangsu 江蘇

Lanyishe 藍衣社

Changzheng 長征

Chongqing 重慶

Wang Jingwei 汪精衛

Jiang Jingguo 蔣經國

Zhonghua Renmin Gongheguo

中華人民共和國

Mao Zedong 毛澤東

Zhulianbang 竹聯幫

Wo Shing Wo 和勝和 (*He Sheng He*)

Yee On 義安 (*Yi An*)

14K 十四 K (*Sh Jiu K*)

Kowloon 九龍 (*Jiulong*)

Mongkok 旺角 (*Wangjiao*)

Lai Man-yau 黎文优 (*Li Wenyou*)

Ma Sik-yu 馬惜如 (*Ma Xiru*)

Ma Sik-chun 馬惜珍 (*Ma Xizhen*)

Ng Sik-ho 吳錫豪 (*Wu Xihao*)

Li Wenhuan 李文煥

Ngai 毅 (*Yi*)

Hueng Wa-yim 龔華強 (*Xiang Huaqing*)

Heung Chin 龔錢 (*Xiang Qian*)

Zhong Jinling 鍾金靈

Wo 和 (*He*)

Teochiu 潮州 (*Chaozhou*)

Chung Mong 鍾茫 (*Zhong Mang*)

Jin Shan 金山	Wanchai 灣仔
Ji Gung Tong 致公堂 (<i>Zhi Gong Tang</i>)	majiang 麻將
On Leung Tong 安良堂 (<i>An Liang Tang</i>)	Ho Hung-sun 何鴻燊 (<i>He Hongqiao</i>)
tong 堂 (<i>tang</i>)	Lashou shentan 辣手神探
Wah Qing 華青 (<i>Hua Qing</i>)	Bo Hao 跛豪
Wo Hop To 和合桃 (<i>He He Tiao</i>)	Yip Jimei 葉子楣 (<i>Ye Zimei</i>)
Fei Lung 飛龍 (<i>Fei Long</i>)	Lau Tak-wah 劉德華 (<i>Liu Dehua</i>)
Gwai Ying 鬼影 (<i>Gui Ying</i>)	Leung Chiu-wai 梁朝偉 (<i>Liang Chaowei</i>)
Fuk Ching 福青 (<i>Fu Qing</i>)	Xinjiang 新疆
Hung Saan 紅山 (<i>Hong Shan</i>)	Fuzhou 福州
Hung Ying 紅鷹 (<i>Hong Ying</i>)	Shenzhen 深圳
Yut Ching 越青 (<i>Yue Qing</i>)	Sichuan 四川
shan zhu 山主	Sha Tou 殺頭
long tou 龍頭	Qibing Shi 騎兵師
fu shan zhu 副山主	Hei Taiyang 黑太陽
xiang zhu 香主	Fei Long 飛龍
xianfeng 先鋒	Deng Xiaoping 鄧小平
shuang fa 雙筏	Tao Siju 陶駟駒
hong gan 紅稈	Tian'anmen 天安門
bai zhi shan 白紙扇	liu bai 六敗
cao xie 草鞋	Heilongjiang 黑龍江
sijiu 四九	

6. SEZNAM UŽITÉ LITERATURY

- Booth, Martin. *The Dragon Syndicates*. New York: Carrol & Graff. 2001
- Fairbank, John King. „*The creation of treaty system*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978
- Gasster, Michael. „*The republican revolutionary movement*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.11, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 2*. Cambridge University Press. 1980
- Fass, Josef. Sunjatsen. Praha: Nakladatelství: Svoboda. 1966
- Huston, Peter. *Tongs, Gangs and Triads*. Lincoln: iUniverse.com. 2001
- Inghish, Brian. *The Opium War*. Philadelphia: Coronet books. 1976
- Jones, Susan Mann & Kuhn, Phillip. „*Dynastic decline and the roots of rebellion*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978
- Kuhn, Phillip. „*The Taiping Rebellion*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978
- Syruček, Milan. *V zajetí džungle*. Praha: Epoque. 2007
- Waheman, Frederick. „*The Canton trade and the Opium War*“. in: Denis Twitchett & John King Fairbank (ed.). *The Cambridge history of China, Vol.10, Late Ch'ing, 1800 – 1911, Part 1*. Cambridge University Press. 1978
- Wu, Helen Xiaoquan. „*Illegal Drugs, Control of*“. in: Jing Luo (ed.). *China Today: An Encyclopedia of Life in The People's Republic, Volume One: A-L*. Greenwood Press: Westport. 2005